

Tšehhi Vabariik ei ole komisjoni tänaseni teavitanud sellest, et ta on võtnud vastu direktiivi 2003/41/EÜ artiklite 8, 9, 13, 15–18 ning artikli 20 lõigete 2–4 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid, et täita seega selle direktiivi artikli 22 lõikest 1 tulenevad kohustused. Komisjon on seetõttu seisukohal, et Tšehhi Vabariik ei ole võtnud otsuses kohtuasjas C-343/08: komisjon vs. Tšehhi Vabariik nõutud meetmeid. Vastavalt ELTL artikli 260 lõikele 2, kui komisjon on arvamisel, et asjassepuutuv liikmesriik ei ole võtnud vajalikke meetmeid kohtuotsuse täitmiseks, võib ta anda asja kohtusse ning seejuures ära näidata põhisumma või karistusmaks suuruse, mida ta peab asjaoludele vastavaks ja mille asjassepuutuv liikmesriik peab tasuma. Komisjoni teatises EL lepingu artikli 228 kohaldamise kohta (SEC/2005/1658) kehtestatud meetodi alusel palub komisjon Euroopa Kohtul mõista Tšehhi Vabariigilt välja põhisumma ja karistusmaks, nagu need on ära märgitud käesolevates nõuetes.

⁽¹⁾ ELT 2003 L 235, lk 10; ELT eriväljaanne 05/04, lk 350.

⁽²⁾ Kohtulahendite kogumikus veel avaldamata.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 19. mail 2011 — Hristo Byankov versus Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (secrétaire général du Ministère des affaires intérieures)

(Kohtuasi C-249/11)

(2011/C 232/28)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Hristo Byankov

Vastustaja: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (siseministeeriumi peasekretär)

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhikohtuasja asjaolusid silmas pidades nõuab lojaalse koostöö põhimõtte vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikele 3 koosmõjus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 20 ja 21, et liikmesriigi siseriiklikku õigusnormi nagu põhikohtuasjas kõnealune õigusnorm — mille kohaselt on selleks, et kõrvaldada Euroopa Inimõiguste Kohtu lahendiga tuvastatud niisuguse põhiõiguse rikkumine, nagu liikmesriikide kodanike vaba liikumise õigus, mida tunnustatakse ühtlasi ka Euroopa Liidu õiguses, lubatud tunnistada kehtetuks lõplikuks muutunud haldusakt — kohaldatakse ka seda arvesse võttes, kuidas Euroopa Liidu Kohus on oma otsuses

tõlgendanud nimetatud õiguse teostamise piiranguid käsitlevaid liidu õiguse sätteid, kui õiguse rikkumise kõrvaldamiseks on vajalik haldusakti kehtetuks tunnistamine?

2. Kas direktiivi 2004/38 ⁽¹⁾ artikli 31 lõigetest 1 ja 3 tuleneb, et kui liikmesriik on oma siseriiklikus õiguses ette näinud sellise haldusakti kontrollimise menetluse, mis piirab nimetatud direktiivi artikli 4 lõikes 1 sätestatud õigust, siis on pädev haldusasutus kohustatud haldusakti adressaadi taotlusel seda haldusakti kontrollima ning selle õiguspärasust hindama, võttes arvesse ka Euroopa Liidu Kohtu praktikat liidu õiguse nende sätete tõlgendamise kohta, mis reguleerivad nimetatud õiguse teostamise tingimusi ja piiranguid, selleks et tagada, et kohaldatud õiguse piirang ei ole kontrollimisotsuse tegemise ajal ebaproportsionaalne, juhul kui haldusakt piirangu kohaldamise kohta on sel ajal muutunud lõplikuks?

3. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõike 1 teise lause või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ⁽²⁾ ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 27 lõike 1 sätteid lubavad kohaldada siseriiklikku õigusnormi — mis näeb ette Euroopa Liidu liikmesriigi kodanikule liikumisvabaduse piirangu Euroopa Liidus üksnes seetõttu, et on olemas teatavat seadusega ettenähtud summat ületav ja tagamata võlakohustus eraõigusliku isiku, nimelt äriühingu ees — seoses poolelioleva täitemenetlusega võla sissenõudmiseks ja ilma et arvestataks liidu õiguses ettenähtud võimalust, et võla nõuab sisse mõne teise liikmesriigi ametiasutus?

⁽¹⁾ ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46; bulgaariakeelne eriväljaanne 05/07, lk 56.

⁽²⁾ EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15; bulgaariakeelne eriväljaanne 05/01, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Legfelsőbb Bíróság (Ungari) 25. mail 2011 — Oskar Shomodi versus Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

(Kohtuasi C-254/11)

(2011/C 232/29)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága